

תפ"ח 9592/05/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 פברואר 2015

תפ"ח 9592-05-14 מדינת ישראל נ'

פלוני

לפני:

כב' השופטת רות לורך, סג"נ - אב"ד כב' השופט צבי דותן

כב' השופטת עירית וינברג-נוטוביץ

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עינת לב ארי

ב"כ הנאשם עו"ד ברעוז ובראנסי

הנאשם באמצעות שב"ס

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שהינו פרי הליך גישור, בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); איומים, לפי סעיף 192 לחוק; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק; וחבלה במזיד לרכב, לפי סעיף 413 לחוק.

2. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש שיוטל על הנאשם, ואולם הוסכם בין הצדדים כי תנאי להסדר הינו הפקדת סכום של 100,000 ₪ כפיצוי למתלוננת. עוד הוסכם כי יוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, וכן תסקיר בעניינה של המתלוננת נפגעת העבירה.

כתב האישום המתוקן

3. הנאשם הוא בן זוגה לשעבר של המתלוננת. השניים ניהלו מערכת יחסים זוגית במשך כ-8 שנים, במהלכם נולדה להם בתם, ס.ח., קטינה ילידת 2009 (להלן: "**הקטינה**"). סמוך לחודש .. 2013 נפרדו הנאשם והמתלוננת, והחלו לנהל מאבק משפטי אודות הסדרי הראיה של הקטינה.

4. בתאריך 15.12.2013, בעקבות איומיו של הנאשם ובני משפחתו, הוצא צו האוסר על הנאשם להתקרב למרחק של עד 100 מטר מהמתלוננת וכן נאסר עליו להטריד את המתלוננת בין במישרין ובין בעקיפין עד החלטה אחרת. בדיון שהתקיים בהליך במעמד הצדדים ביום 22.12.2013, בבקשות הדדיות של הנאשם והמתלוננת, ניתן צו הרחקה הדדי לנאשם ולמתלוננת שתוקפו עד ליום 20.4.2014.
5. בתאריך 23.4.2014, סמוך לשעה 13:00, הגיע הנאשם ברכב מסוג פולקסוואגן פסאט (להלן: "**הפסאט**") אל גן הילדים של הקטינה, והסתובב במקום עם רכבו. המתלוננת ובתה מנישואים קודמים פ.ח הגיעו למקום ברכב מסוג יונדאי (להלן: "**היונדאי**"), במטרה לאסוף את הקטינה מגן הילדים. המתלוננת החנתה את היונדאי, נכנסה לגן הילדים והוציאה את הקטינה.
6. המתלוננת הכניסה את הקטינה ליונדאי, התיישבה במושב הנהג והחלה בנסיעה לכיוון ביתה. הנאשם עצר את רכבו וחסם באמצעותו את נתיב נסיעתה של המתלוננת במטרה לגרום לה לעצור את רכבה. כתוצאה מחסימת הרכב, עצרה המתלוננת את היונדאי במרחק של כ-5 מטרים מהפסאט. בו בזמן, הנאשם צעק לעבר המתלוננת כי הוא רוצה את בתו הקטינה ואמר: "**ראס בן עינכ אני אהרוג אותך**". המתלוננת יצאה מהיונדאי, פנתה לעבר הנאשם ושאלה מדוע הוא חוסם את דרכה. בתגובה צעק הנאשם לעבר המתלוננת "**אני אהרוג אותך ואחטוף גם את הילדה ס'**".
7. מיד לאחר מכן, שילב הנאשם להילוך אחורי, נסע מספר מטרים לאחור על מנת לצבור תנופה, ואז נסע קדימה לעבר המתלוננת במהירות, והתנגש באמצעות רכבו במתלוננת אשר עמדה על הכביש בין הפסאט ליונדאי.
8. כתוצאה ממעשי הנאשם הועפה המתלוננת באוויר, התגלגלה, גופה הוטח בשמשת הפסאט עד אשר הוטלה לצידי הכביש. בה בעת, התנגש הנאשם חזיתית ביונדאי בו שהו פ.ח והקטינה. כתוצאה מכך הועף רכב היונדאי לחומת קיר המצויה במקום ונבלם שם.
9. לאחר מעשיו, נמלט הנאשם מהמקום ברכבו כאשר הוא מותיר את המתלוננת, פ.ח והקטינה חבולות, מבלי להגיש להם סיוע כלשהו.
10. כתוצאה מפגיעת הפסאט, נגרמו למתלוננת חבלות באגן, בגב התחתון, בפנים וברגל שמאל. ל-פ.ח נגרמו נפחות קלה בגשר האף, פגיעות בכתף שמאל וברגל ימין. לקטינה נגרם פצע שפשוף במצחה. רכב היונדאי ניזוק כך שנוצרו מעיכות בחזית הרכב ובפינה האחורית הימנית, וכן נופצו שניים מפנסי הרכב.

תסקיר שירות המבחן

11. הנאשם בן 62, אב לארבעה ילדים בוגרים מנישואיו הראשונים ולקטינה בת 5 מהקשר עם המתלוננת. מאז היותו בן 19 מנהל עסק עצמאי כקבלן צבע. מתאר הצלחה במישור העסקי והישגים כלכליים אליהם

הגיע לאורך השנים.

12. הנאשם נישא לראשונה בגיל 18. לפני כ-20 שנה חלה נסיגה במצבה הבריאותי של אשתו הראשונה, מצבה הלך והתדרדר והשפיע על תפקודה העצמאי. נוכח קשיי התפקוד של אשתו, המתלוננת הועסקה בביתם ובינה ובין הנאשם התפתח קשר זוגי. לאורך השנים התגוררו השניים יחד בבית שהנאשם בנה. בשל קשיים במערכת הזוגית, נפרדו הנאשם והמתלוננת בחודש ... 2013, והנאשם עזב את ביתם וחזר להתגורר עם אשתו הראשונה. הנאשם מסר כי הרקע להסלמה ביחסים היה תחושתו כי הקשר עם המתלוננת מחבל ומקשה על הקשר עם אשתו וילדיהם, והדבר הוביל לבסוף לפרידה.

13. הנאשם סבור כי המתלוננת התקשתה להשלים עם הבחירה שלו להיפרד ממנה, ופעלה באופן כוחני על מנת להחזירו לקשר עמה. ניסיונותיו להימנע ממגע עמה לא צלחו, והוא חש כי אין לו דרך להתמודד עם הסיטואציה אליה נקלע. לפי תיאורו את אירוע העבירה, המתלוננת חסמה בגופה את דרכו באופן פתאומי, והוא לא הצליח להגיב בהתאם ולכן פגע בה. הכחיש כי פגע באופן מכוון במתלוננת, והשליך את האחריות על התנהגותו כקשורה להתנהלותה של המתלוננת.

14. לנאשם רישום פלילי משנת 2013 בעבירות של שימוש בקרקע חקלאית שלא כחוק וביצוע עבודות ללא היתר. אין נגדו תיקים תלויים ועומדים. הנאשם תיאר קושי להשתלב במסגרת המעצר שכן לתפיסתו הינו אדם נורמטיבי אשר אינו שייך לאוכלוסייה עבריינית. הנאשם שלל התנהגות אלימה כלפי המתלוננת במהלך שנות הקשר, וכן שלל נזקקות טיפולית בתחום האלימות.

15. שירות המבחן ציין כי יציבותו התעסוקתית של הנאשם במהלך השנים מהווה גורם סיכוי לשיקומו, וכי ההליכים המשפטיים והמחירים שמשלם בגינם מהווים גורם מרתיע ומחדד גבולות עבורו. מנגד צוינו כגורמי סיכון קשייו של הנאשם לקחת אחריות על ביצוע העבירה ולבחון בביקורתיות את חומרת מעשיו; היות הנאשם מרוכז בנזקים שנגרמו לו והקושי שלו להביע אמפתיה כלפי המתלוננת; וכן שלילת נזקקות טיפולית. נוכח כל אלה לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם, והוא ממליץ על הטלת עונש מוחשי שיהווה גבול ברור וימנע הישנות העבירות בעתיד.

תסקיר נפגעת העבירה

16. המתלוננת בת 44, נולדה במצרים. נישאה לבעלה הראשון בגיל 16 והשניים עברו להתגורר בישראל. לדבריה, הקשר הזוגי עם הנאשם החל לפני כ-16 שנים בהיותה נשואה, ורק לאחר שהתגרשה, בשנת 2006, עברה להתגורר עמו, על אף שהנאשם עצמו לא התגרש מאשתו. המתלוננת תיארה מערכת יחסים זוגית בה הנאשם דואג לפרנסת המשפחה והיא מטפלת במשק הבית. ניכר מדבריה כי הייתה תלויה בנאשם מבחינה רגשית וכלכלית.

17. המתלוננת מסרה כי הנאשם הפעיל נגדה אלימות פיזית לאורך חייהם המשותפים, גם בנוכחות ילדיה, אולם היא נמנעה מהגשת תלונה במשטרה. לדבריה, הקשר הזוגי התדרדר לפני כשנה, בשל קשר של

הנאשם עם אישה אחרת, צעירה ממנה. היא התעמתה עם הנאשם בנוגע לקשר זה, מה שהסלים את התנהגותו האלימה כלפיה והוביל לכך שעזב את הבית. לאחר שהנאשם עזב את הבית, התלוננה נגדו במשטרה כמה פעמים בגין איומיו ואיומי בני משפחתו כלפיה, ואף הוציאה כנגדו צו הרחקה, כמתואר בכתב האישום. יחד עם זאת, בזמן עריכת התסקיר ביטאה המתלוננת רצונה לסלוח לנאשם ולחזור לקשר זוגי ולחיים משותפים עימו.

18. בני הזוג הופנו על פי החלטת בית המשפט לענייני משפחה למחלקה לשירותים חברתיים בעיריית לצורך קביעת הסדרי ראייה בין הנאשם לבין בתם המשותפת. מדו"ח המחלקה עולים קשיים של המתלוננת לשתף פעולה, לטענתה על רקע חששה כי הנאשם עלול לפגוע בבתם. ציינה כי תמכה במפגשיו עם הקטינה במסגרת הגן, שכן חשה בטוחה נוכח פיקוח צוות הגן שנכח במקום.

19. אשר לאירוע המתואר בכתב האישום, המתלוננת סיפרה כי הופתעה לפגוש בנאשם ביום האירוע, שכן הוא נהג לבקר בגן הילדים בשעות מוקדמות יותר. המתלוננת תיארה את הלחץ והחרדה שחשה ואת המבט המפחיד בעיניו של הנאשם בטרם פגע בה עם רכבו, וכן את הכאב הפיזי באגן כתוצאה מהפגיעה. לטענתה, בשלב מסוים איבדה הכרתה, ואינה זוכרת מעבר לכך. רק למחרת, בהיותה בבית-החולים, נמסר לה כי הנאשם נכנס חזיתית ברכב בו ישבו בנוחיה.

20. המתלוננת מסרה כי גם כיום היא סובלת מכאבים שונים, בעיקר בגב התחתון, ביד ימין, ברך ימין ומכאבי ראש. בחוות דעת נוירולוגית מיום 6.11.14 אובחנה כסובלת מהפרעת דחק פוסט טראומטית. המתלוננת תיארה חרדה, אי שקט, סיוטי לילה ומחשבות טורדניות. היא נמנעת מלעבור שוב במקום בו נפצעה. על רקע מצבה הנפשי, היא נוטלת מזה מספר חודשים טיפול תרופתי קבוע נגד חרדה ודיכאון.

המתלוננת ציינה כי כתוצאה מהפגיעה נגרמו לה פגיעות אסתטיות הגורמות לה למצוקה. היא סובלת מהתקרחות במרכז שיער ראשה, וכן מחתך באף ומעל הגבה העליונה, והיא הופנתה לחוות דעת של כירורג פלסטי לבחינת האפשרות לעבור ניתוח קוסמטי.

21. המתלוננת שרויה במצב כלכלי קשה. לאחר שבני הזוג נפרדו, התחילה המתלוננת לעבוד, ולפתח חיים עצמאיים. בשל תקיפתה ופציעתה, וכן בשל מצבה הנפשי היא אינה מסוגלת לעבוד, מתקיימת מדמי המזונות שנפסקו לטובתה, ונתמכת כלכלית ע"י בנוחיה המתגוררת עימה. היא חרדה מכך שהנאשם יגרום לכך שתפונה מבית מגוריה. כן ביטאה חוסר אונים מול משפחתו של הנאשם, אשר לדבריה מאז ומעולם התנגדו לקשר ביניהם ואשר מאז הגשת התלונה החרפו יחסם כלפיה.

22. המתלוננת מסרה כי בנוחיה אמנם נפגעו פגיעות פיזיות קלות במהלך התקיפה, אך הן מגלות כיום קשיים רגשיים שונים. בתה .. נוטלת טיפול תרופתי אנטי דכאוני. הבת .. חוששת מפני אביה ומפני האפשרות שיפגע שוב במתלוננת, ומקבלת טיפול פסיכולוגי במסגרת בית הספר בו לומדת.

23. שירות המבחן מעריך כי לאורך זמן, בהיעדר גורמי טיפול ותמיכה, כוחותיה של המתלוננת עלולים להיחלש ומצבה הרגשי והתפקודי יתדרדר. ממליצים כי ייגזר על הנאשם עונש אשר ייתן ביטוי לחומרת הפגיעה ולנזקים שנגרמו למתלוננת, לרבות פיצויים, אותם תוכל להפנות לשיקומה ולשיקום בנותיה.

הראיות לעונש

24. במסגרת הטיעונים לעונש העיד **מר יגאל זכאי**, מנהל פרויקטים נדל"ניים אשר עבד עם הנאשם שנים ארוכות. זכאי העיד כי הנאשם הינו אדם חרוץ, מקצוען, המעסיק רבים מבני משפחתו. עוד הוסיף כי הנאשם הינו אדם נוח מאוד, מעולם לא הרים את הקול ופתר ויכוחים בדרך נעימה.

25. **ד"ר מוחמד דיאב**, מנהל הפנימייה בה מטופל בנו של הנאשם, הסובל מפיגור שכלי, סיפר כי הנאשם הינו אדם חם, עדין, מסור ונעים הליכות, אשר מגיע פעם בשבועיים באופן קבוע לפגוש את בנו, והינו מעורב מאוד בטיפול בו. הנאשם תורם מזמנו ומכספו על מנת להנעים את זמנם של דיירים נוספים בפנימייה, ואף לקח אחד מהדיירים, שנעדר משפחה תומכת, תחת חסותו.

טיעוני הצדדים לעונש

26. **ב"כ המאשימה** טענה כי מדובר באירוע אלימות חמור, אשר התרחש על רקע פרידת הנאשם והמתלוננת והמאבק המשפטי ביניהם בעניין הסדרי הראיה של הקטינה. האירוע התרחש שלושה ימים בלבד לאחר שפג תוקף צווי ההרחקה שהוציאו בני הזוג האחד כנגד השני.

27. הנאשם עשה שימוש ברכבו כפי שמשתמשים בכלי נשק. המעשים בוצעו במקום ציבורי, לעיני כל, כאשר הנאשם מודע לכך שבתו עדה למעשים. גורמים אלה לא הצליחו לווסת את תגובתו הרגשית ולא מנעו את מעשיו.

28. הנאשם פגע במתלוננת וגרם לה חבלה פיזית שאין להקל בה ראש, אך בעיקר פגיעה נפשית חמורה וקטיעת הליך היציאה לעצמאות בו החלה. אף הבנות נפגעו פיזית ונפשית. התמונות שצולמו בזירת האירוע (1/ת) מלמדות על עוצמת הפגיעה ברכבה של המתלוננת, כאשר הקטניות מצויות בתוכו. ב"כ המאשימה הדגישה כי עזיבתו של הנאשם את מקום ביצוע העבירה מהווה נסיבה נוספת המצביעה על חומרת מעשיו. מזל רב הוביל לכך שהפגיעות הפיזיות שנגרמו ממעשיו של הנאשם אינן חמורות יותר. עם זאת, עבור המתלוננת הנזק האסתטי אשר נגרם לפניה הוא משמעותי ביותר.

29. ב"כ המאשימה הדגישה כי במסגרת הסדר הטיעון תוקן כתב האישום כך שהעבירות המיוחסות לנאשם אינן עבירות אלימות ברף הגבוה ביותר על אף חומרת מעשיו, זאת תוך התחשבות ברקע לאירוע ובכך שמדובר בבני זוג לשעבר שלהם ילדה משותפת היקרה לליבם.

30. **בהתחשב בנסיבות שפורטו, סבורה ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר.**

31. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הדגישה ב"כ המאשימה כי תסקיר שירות המבחן אינו כולל המלצה שיקומית עבור הנאשם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מתקשה להביע אמפתיה ושולל כל בעיה של שליטה בכעסים. במצב דברים זה, אין מקום להקל עם הנאשם, ועליו לרצות תקופת מאסר אשר תהלוך את חומרת המעשים שביצע.

32. **ב"כ הנאשם** טען כי נסיבות האירוע שונות בתכלית מהמתואר בתסקיר קורבן העבירה ובטיעוני המאשימה. לטענת ההגנה, המתלוננת החלה במערכת יחסים עם הנאשם בהיותה נשואה, ולא גילתה לנאשם פרט זה. כשהתברר לנאשם שהמתלוננת שיקרה לו הוא החליט לעזוב אותה ולחזור לגור עם אשתו הראשונה, וזאת 5 חודשים קודם לקרות האירוע. המתלוננת לא קיבלה זאת ופעלה באובססיביות, שלחה לנאשם מסרונים רבים ומאיימים, ורצתה שיחזור לביתה. הנאשם ניסה לראות את ילדתם המשותפת, אך המתלוננת מנעה זאת ממנו. דו"ח מסכם של גורמי הרווחה מיום 28.4.14 מציין בבירור עובדה זו (נ/1).
33. ההגנה הדגישה כי הנאשם הגיע ביום האירוע לגן הילדים על-מנת לראות את בתו. לא מדובר בתכנון מוקדם לבצע את העבירה, אלא באירוע ספונטני שנבע מכעסו על כך שהמתלוננת מונעת ממנו לראות את הקטינה. בניגוד לנטען על-ידי המאשימה, הנאשם לא איבד עשתונותו באופן מוחלט. הנאשם לא נסע לעבר המתלוננת במהירות גבוהה אלא עצר עצמו ונסע במהירות נמוכה יחסית, ובשל כך לא נגרם למתלוננת נזק פיזי חמור. ההגנה הגישה את דו"ח שחרורה של המתלוננת מאשפוז אשר מפרט נזקים פיזיים שאינם חמורים (נ/2). כמו כן הוגשו תמונות של המתלוננת המתעדות פציעות שטחיות (נ/3).
34. לטענת ההגנה, מבנה אישיותו של הנאשם אינו אלים. אירוע העבירה הינו אירוע נקודתי שכלל אינו מאפיין את דפוס ההתנהגות של הנאשם. הדברים עולים הן מדו"ח שירותי הרווחה בעניינם של בני הזוג (נ/1) והן מעדויות האופי שהובאו. הנאשם הינו אדם מבוגר, בן 62, ללא עבר פלילי. טענתה של המתלוננת כי הנאשם נהג להכות אותה עלתה בתסקיר הקורבן אך לא נטענה קודם לכן במשטרה. המתלוננת אף מסרה במשטרה כי הנאשם הינו אדם שקט, צנוע ורגוע. לאור המתואר לעיל, סבורה ההגנה כי יש ליתן לתסקירים שהוגשו משקל נמוך, שכן הם אינם משקפים את הרקע האמיתי שמאחורי ביצוע העבירה ואת אופיו של הנאשם.
35. **לשיטת ההגנה, לאור נסיבות ביצוע העבירה, מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין 7 ל-12 חודשי מאסר.** נטען כי מתחם הענישה אליו טוענת המאשימה אינו הולם את נסיבות האירוע, והינו מחמיר בהרבה ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם.
36. נוכח גילו המבוגר של הנאשם; העדרו של עבר פלילי; הודאתו בביצוע העבירות; הפקדתם של ₪ 100,000 כפיצוי למתלוננת, דבר המצביע על לקיחת אחריות; והעובדה כי השהות במעצר קשה לנאשם, ואינה משקפת את אורח חייו - סבורה ההגנה כי יש להסתפק בתקופה בה ישב הנאשם במעצר ולא להטיל עליו עונש מאסר ארוך יותר.
37. **הנאשם** הביע חרטה על מעשיו והצהיר כי אינו נוהג לפעול באלימות. הנאשם הבהיר כי אינו רוצה כל קשר עם המתלוננת, וברצונו לחזור למשפחתו ולאשתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

38. כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם מייחס לו ארבע עבירות אלימות שונות. ואולם, עסקינן באירוע אחד שנמשך דקות ספורות, ואשר התרחש בזירה אחת, ועל כן יש לקבוע, ברוח סעיף 40ג (א) לחוק

העונשין, מתחם עונש הולם על כלל העבירות בהן הורשע הנאשם.

39. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

40. הערך החברתי המוגן אשר נפגע בענייננו הינו הערך של שמירה על שלמות גופו, חירותו ושלוותו הנפשית של אדם. מדובר בזכות היסוד הבסיסית ביותר העומדת לכל אדם. בענייננו האלימות כלפי המתלוננת הופעלה על-ידי בן זוגה לשעבר, אביה של בתה הקטנה. ביצוע העבירות על-ידי אדם קרוב מגביר את הפגיעה בתחושת הביטחון והשלווה.

הנאשם הגיע לגן הילדים, חסם את נתיב נסיעתה של המתלוננת, צעק עליה ואיים שיהרוג אותה, והכל לעיני בתם המשותפת ובתה .. לאחר שהמתלוננת יצאה מהרכב, נסע הנאשם לאחור על מנת לצבור תנופה, ואז התנגש עם רכבו בגופה של המתלוננת. המתלוננת הועפה באוויר, וגופה הוטח בשמשת הרכב עד שהוטלה לצדי הכביש. מיד לאחר מכן התנגש רכבו של הנאשם ברכבה של המתלוננת, בו שהו הבנות הקטנות.

מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן אינה מבוטלת. מעשיו של הנאשם פגעו בגופה של המתלוננת פגיעה שאמנם אינה חמורה, אך נלווית אליה פגיעה רגשית ואובדן ביטחון המלווים את הנפגעת גם כיום, 10 חודשים לאחר ביצוע העבירה.

41. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה והמשליכות על מידת אשמו של הנאשם לפי סעיף 40ט לחוק, יש לשקול לחומרא את העובדה שמעשיו של הנאשם בוצעו בצהרי היום, לעיני עוברים ושבים, כאשר בתו ... עדה למעשים. נסיבה זו מצביעה על אובדן שליטה משמעותי אצל הנאשם בתגובה למראה המתלוננת. בנוסף, העבירה בוצעה תוך שימוש ברכבו של הנאשם ככלי נשק, כאשר הנאשם נוסע לאחור טרם הפגיעה במתלוננת על מנת להגביר מהירות ולפגוע בה בעוצמה. חומרה יתרה יש גם בכך שלאחר הפגיעה, נסע הנאשם מהמקום ברכבו, כאשר הוא מותיר את המתלוננת ואת הבנות הקטנות חבולות, מבלי להגיש להן סיוע כלשהו.

מנגד, יש להביא בחשבון כי העבירות בוצעו ללא תכנון מוקדם או הצטיידות בכלי נשק מצידו של הנאשם. מדובר במפגש מקרי בין הנאשם למתלוננת, כאשר השניים הגיעו בנפרד לאסוף את בתם הקטינה מגן הילדים, ולא בעבירות אלימות שתוכננו ונשקלו מראש.

42. הנזק שנגרם למתלוננת ולקטינות פורט בהרחבה בתסקיר נפגעת העבירה. מהתסקיר עולה כי המתלוננת סובלת מתופעות פוסט טראומטיות שונות, לרבות חרדה, סיטי לילה ומחשבות טורדניות, והיא נוטלת טיפול תרופתי. מצבה הרגשי מגביל את יכולתיה לעבוד וכן פוגע בתפקודה כאם. בנוסף, על אף שפגיעותיה הפיזיות של המתלוננת אינן חמורות, היא חשה צער רב על הפגיעות האסתטיות שנגרמו לה ואף שוקלת לעבור ניתוח קוסמטי.

אף בנותיה של המתלוננת סובלות מקשיים רגשיים שונים בעקבות האירוע.

43. בענייננו, ברי כי הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה היה עלול להיות חמור מאוד. השימוש בכלי רכב, הנסיעה לאחר וצבירת המהירות טרם הפגיעה במתלוננת, והנסיעה מהמקום מבלי להושיט סיוע למתלוננת - היו עלולות להביא לתוצאות טרגיות.

44. כפי שעולה מטיעוני הצדדים לעונש, קיימת מחלוקת עובדתית בדבר הנסיבות שהובילו לפרידתם של בני הזוג, ובדבר מערכת היחסים ביניהם טרם האירוע. המאשימה מפנה לתסקיר קורבן העבירה המפרט את מערכת היחסים הקשה והאלימה שבין בני הזוג ואת איומיו של הנאשם ומשפחתו על המתלוננת קודם לביצוע העבירה. לעומתה, טוענת ההגנה כי הנאשם לא נהג באלימות כלפי המתלוננת קודם לאירוע, ואילו המתלוננת הייתה אובססיבית ומניפולטיבית בהתנהגותה כלפיו ואף מנעה ממנו לראות את בתו.

45. הרקע העובדתי הנוגע למערכת היחסים בין בני הזוג קודם לאירוע, אכן משמעותי בענייננו, שכן הוא דרוש לצורך בחינת הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה. ואולם, מאחר והרשעתו של הנאשם נעשתה במסגרת הסדר טיעון, ראוי היה כי הצדדים יקבעו במסגרת ההסדר מהן העובדות המוסכמות עליהן מבוסס כתב האישום המתוקן. קביעת ממצאים עובדתיים שאינם מפורטים בכתב האישום המתוקן בשלב הטיעונים לעונש הינה בעייתית ואיננה אפשרית בנסיבות תיק זה (ראו והשוו: ע"פ 3667/13 ח'טיב נ' מ"י (14.10.2014)).

46. לצורך גזירת הדין, הבאנו בחשבון את הרקע המפורט בכתב האישום המתוקן, לפיו קודם לביצוע העבירה הוצאו צווי הרחקה הדדיים לנאשם ולמתלוננת; וכן התנהל בין הנאשם למתלוננת מאבק משפטי אודות הסדרי הראייה של בתם הקטינה, כאשר קיים קושי של הנאשם לבקר את הקטינה בשל העדר שיתוף פעולה של המתלוננת (כעולה מדו"ח שירותי הרווחה - נ/1).

נוסיף ונאמר כי לא התעלמנו מטענות ההגנה לפיהן תסקיר קורבן העבירה אינו משקף את מערכת היחסים שבין בני הזוג קודם לביצוע העבירות. ברי כי תסקיר קורבן העבירה מפרט את מחשבותיה ורגשותיה של קורבן העבירה בלבד, והדבר בא לידי ביטוי במשקל שנתנו לתסקיר ובמידת השפעתו על הכרעתנו. יצוין עוד כי לא נעלם מעינינו כי במסגרת שיחותיה עם שירותי הרווחה תיארה המתלוננת את מערכת היחסים עם הנאשם כמערכת יציבה, מפנקת ומלאת אהבה, ללא אזכור כל אלימות מצידו (כעולה מדו"ח שירותי הרווחה - נ/1). הגם שדו"ח זה היה לעיני שירות המבחן, אין אזכור לכך בתסקיר. המתלוננת אף לא נשאלה הכיצד דבריה באזני שירות המבחן מתיישבים עם הדברים שמסרה חודשים ספורים קודם לכן, לפני שירותי הרווחה.

47. גם אם יש ממש בחלק מטענות ההגנה בדבר הרקע לביצוע המעשים, אין חולק כי הנאשם יכול היה להימנע מביצוע העבירות, לא לאיים על המתלוננת, וודאי שלא לפגוע בה עם רכבו. מעבר לכך, לאחר הפגיעה, היה על הנאשם להגיש עזרה למתלוננת ולבנות.

48. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות מהסוג בהן הורשע הנאשם הינה מחמירה, וכוללת עונשי מאסר לנשיאה מאחורי סורג ובריח. בתי המשפט התייחסו רבות לעבירות אלימות שנעברות כלפי בנות זוג

וכלפי בנות זוג לשעבר, וראו בעבירות אלה "מכת מדינה" המחייבת החמרה בענישה. כך בע"פ 4716/12 מ"י נ' עידן דטסה (6.6.13), נקבע ביחס לתופעת האלימות כלפי בנות זוג:

"המשיב תקף באכזריות ובכוונה לפגוע פגיעות לצמיתות את בת זוגתו ואם ילדיו. כל זאת לנגד עיניהן של בנותיו הקטנות. את תופעת האלימות כלפי בנות זוג יש להוקיע מן השורש. על בית המשפט חובה לעשות ככל שביכולתו כדי להרתיע גברים מכים מתקיפת נשים, במקרה דנן על ידי הבעת שאת נפש ממעשים כדוגמת אלו של המשיב באמצעות החמרה בעונשו".

49. מטבע הדברים קשה למצוא פסקי דין הכוללים נסיבות זהות לענייננו. מרבית הפסיקה אליה הפנו הצדדים כלל אינה תואמת את נסיבותיו הייחודיות של המקרה שלפנינו. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה כוללת ברובה מקרים שהסתיימו בפציעות חמורות, וכן מקרים בהם דובר במעשי אלימות שתוכננו מראש.

ההגנה הפנתה לפסקי-דין רבים, ביניהם כאלה בהם נגזרו על נאשמים עונשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות וכן עונשי מאסר קצרים. ואולם, במקרים אלה דובר על נאשמים צעירים או קטינים, או על נאשמים שעברו הליך שיקומי משמעותי.

50. כמצוות המחוקק, נמנה פסקי-דין בהם התחשבנו לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בשינויים המחויבים הנובעים בין היתר מאופן גרימת החבלה, עוצמת החבלה, וכיוצא באלה:

א. ע"פ 4245/13 ג'רבאן נ' מ"י (1.8.2013) - הנאשם היה נשוי למתלוננת ולשניים 12 ילדים. בעקבות סכסוך שפרץ ביניהם, נטל הנאשם מקל הליכה מעץ והחל להכות אותה בחוזקה בכל חלקי גופה לעיני ילדיו. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שבר בקרסול, נפיחות ושטף דם בשוק ובכתף. **בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 12 חודשים לשלוש שנות מאסר.** בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם; העובדה שחזר לחיות עם המתלוננת ונטען כי השניים מנהלים חיי משפחה תקינים וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה - נגזרו על הנאשם **14 חודשי מאסר בפועל** וכן מאסר על תנאי. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ב. ת"פ (מחוזי חיפה) 7007/08 מ"י נ' סעדי (7.5.2008) - המתלוננת הינה גרושתו של הנאשם. ביום האירוע עצר הנאשם את רכבו לידה והחל לקלל אותה. המתלוננת המשיכה ללכת והתעלמה מהנאשם. אז יצא הנאשם מהרכב, תפס את המתלוננת בשיער ראשה, הכה את ראשה במדרכה וברכב, התיישב עליה והכניס את אצבעותיו לעיניה בעוצמה. בהמשך נטל מקל הליכה מעובר אורח והכה את המתלוננת בעוצמה בראשה וכן בעט בה. כל אותה העת עמד בנם המשותף בן ה-12 וצפה במעשים. המתלוננת הובלה באמבולנס לבית-חולים, שם אובחנו שטפי דם בעיניה וכן חור בלחמית של עין שמאל. הנאשם הודה בביצוע המעשים והוא

נעדר עבר פלילי. בית-המשפט המחוזי גזר עליו **18 חודשי מאסר בפועל** וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ג. ע"פ 4834/12 **פלוני נ' מ"י** (26.6.2013)- הנאשם נהג להכות את אשתו לעיתים תכופות מאז שנישאו. ביום האירוע, בעקבות ויכוח בין בני הזוג, היכה הנאשם את המתלוננת בחוזקה בפניה. כתוצאה מכך נגרמו לה סחרחורות וחוסר שווי משקל ולמחרת היום התברר כי נגרם לה דימום פנימי באוזן השמאלית, נקב בעור התוף וליקוי עצבי תחושת. לנאשם יוחס אירוע נוסף במהלכו עיקם את ידה של המתלוננת וסובב אותן אל מאחורי גבה. המתלוננת נסה מפניו אך הנאשם רדף אחריה וסטר לה על פניה. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות ונגזרו עליו **30 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ד. ע"פ 5062/10 **אליעז פרץ נ' מ"י** (10.7.2011)- הנאשם נשוי למתלוננת ולהם 3 ילדים. בחודשים שקדמו לאישום חיו בנפרד. ביום האירוע הגיע הנאשם לדירת המתלוננת, שם התפתח ביניהם ויכוח מילולי. בהמשך, כאשר המתלוננת החזיקה את בנם הפעוט בידה, דחף אותה הנאשם בחוזקה והפיל אותה במדרגות. המתלוננת התגלגלה במדרגות כשהפעוט בידה וכתוצאה מהנפילה נגרם לה שבר בעקב רגל ימין. הנאשם נמלט מהמקום מבלי לסייע למתלוננת. לנאשם עבר פלילי הכולל עבירות אלימות, בגין אף ריצה מאסר. הנאשם ניהל הוכחות ואף טען כי אשתו היא שנהגה כלפיו באלימות. בית-המשפט המחוזי גזר עליו **48 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ה. ע"פ 7899/12 **אל סעדי נ' מ"י** (20.3.2013)- הנאשם ביקש מהמתלונן, בן דודו, לעלות לרכב, אך המתלונן סירב ובין השניים התפתח ויכוח מילולי. הנאשם נסע עם רכבו לכיוון המתלונן, פגע בו פעמיים, ונמלט מהמקום מבלי להושיט לו עזרה. הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע במסגרת הסדר טיעון בו הוסכם כי המאשימה תעתור ל-18 חודשי מאסר ואילו ההגנה תהא חופשיה בטיעוניה לעונש. בית-המשפט המחוזי גזר על הנאשם **18 חודשי מאסר בפועל** וכן מאסר מותנה. ערעור הנאשם על חומרת עונשו נדחה.

51. לאור כל המפורט לעיל, בשים לב לערך החברתי המוגן ומידת הפגיעה בו, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט לעיל, ומדיניות הענישה הנהוגה, אנו קובעים כי **מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל- 40 חודשי מאסר בפועל**.

העונש המתאים לנאשם

52. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפנינו, התחשבנו בכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות והביע צער על מעשיו. על אף קשייו להביע אמפתיה כלפי המתלוננת, הוא הפקיד סכום משמעותי של 100,000 ₪

לפיצוי המתלוננת, ויש בכך כדי להצביע על לקיחת אחריות מסוימת ועל הבעת חרטה על מעשיו.

53. הנאשם נעדר עבר פלילי בעבירות אלימות, ונראה כי איננו בעל דפוסים עברייניים. התחשבנו בדברים ששמענו על אופיו הטוב של הנאשם, אנושיותו ונועם הליכותיו. הנאשם איננו צעיר, וברי כי ריצוי מאסר ממושך לראשונה בגילו יפגע בו ובמשפחתו באופן משמעותי. נסיבה זו מצדיקה הקלה מסוימת בעונשו של הנאשם, אך אין בה כדי להצדיק סטייה ממתחם הענישה שקבענו לעיל. היענות לעתירת ההגנה להסתפק בחודשי המעצר אותם ריצה הנאשם עד למועד מתן גזר-הדין, תהווה סטייה ניכרת ממתחם הענישה ההולם את המעשים.

54. לאחר בחינת השיקולים השונים שפורטו לעיל, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 23.4.2014.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 100,000 ₪. הפיקדון שהופקד על-ידי הנאשם לצורך כך יועבר לזכות המתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה למזכירות.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום ד' אדר תשע"ה, 23/02/2015 במעמד הנוכחים.